

Strona główna>Roszczenia pieniężne>Opłaty sądowe – europejski nakaz zapłaty

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej [pt](#). Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

portugalski

Swipe to change

Opłaty sądowe – europejski nakaz zapłaty

Portugalia

Oficjalne tłumaczenie przeglądanej wersji językowej nie istnieje.

Tutaj znajdują Państwo tłumaczenie maszynowe tego tekstu. Ma ono charakter wyłącznie orientacyjny. Autorzy tej strony nie ponoszą odpowiedzialności za jakość tłumaczenia maszynowego.

-----polski-----bułgarskihiliszpańskiczeskiduińskiemieckiestońskigreckiangielskifrancuskichorwacki włoskiłotewski litewski węgierski maltański niderlandzki rumuński słowacki słoweński fiński szwedzki

Wprowadzenie

Zgodnie z art. 5 rozporządzenia o kosztach sądowych (Regulamento das Custas Processuais), przyjętego na mocy dekretu z mocą ustawy nr 34/2008 z dnia 26 lutego 2008 r., opłaty sądowe (*taxa de justiça*) wyraża się w jednostkach rozrachunkowych (*unidades de conta* – UC), przy czym jedna jednostka rozrachunkowa odpowiada obecnie kwocie 102 euro. Wysokość opłaty sądowej ustala się na podstawie wartości przedmiotu sporu lub stopnia złożoności sprawy.

Rozporządzenie o kosztach sądowych zawiera przepisy szczegółowe odnoszące się do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1896 /2006 z dnia 12 grudnia 2006 r. ustanawiającego postępowanie w sprawie europejskiego nakazu zapłaty.

Jakie opłaty są pobierane?

Zgodnie z art. 7 ust. 4 oraz tabelą II-A rozporządzenia o kosztach sądowych dla pozwów o wydanie nakazu zapłaty:

w przypadku wartości przedmiotu sporu wynoszącej do 5 000 euro opłata sądowa wynosi 102 euro (1 UC);

w przypadku wartości przedmiotu sporu wynoszącej od 5 000 do 15 000 euro opłata sądowa wynosi 204 euro (2 UC);

w przypadku wartości przedmiotu sporu przewyższającej 15 000,01 euro opłata sądowa wynosi 306 euro (3 UC).

Wyższą opłatę można pobrać:

jeżeli sprawa okaże się szczególnie skomplikowana, w którym to przypadku sąd może ostatecznie ustalić wyższą opłatę w granicach określonych w tabeli II rozporządzenia o kosztach sądowych (art. 7 ust. 7). Zgodnie z art. 530 ust. 7 kodeksu postępowania cywilnego (Código de Processo Civil) za sprawy szczególnie skomplikowane – na potrzeby ustalania wysokości opłaty sądowej – uznaje się postępowania w przedmiocie zastosowania środków tymczasowych, które:

obejmują liczne oświadczenia lub twierdzenia,

dotyczą wysoce specjalistycznych kwestii prawnych lub technicznych lub wymagają przeprowadzenia złożonej analizy kwestii prawnych w odniesieniu do wielu aspektów lub

wiążą się z koniecznością przesłuchania dużej liczby świadków, przeprowadzenia analizy skomplikowanego materiału dowodowego lub przeprowadzenia różnych czasochłonnych postępowań dowodowych, oraz

jeżeli podmiot odpowiedzialny za uiszczenie opłaty sądowej jest przedsiębiorstwem handlowym, które w poprzednim roku złożyło co najmniej 200 wniosków o tymczasowe środki ochrony prawnej lub innego rodzaju pozwów bądź wniosków w postępowaniu egzekucyjnym, do sądu, sekretariatu sądu lub punktu kontaktowego, opłatę sądową od pozwów o wydanie nakazów zapłaty wniesionych przez to przedsiębiorstwo ustala się następująco:

w przypadku wartości przedmiotu sporu wynoszącej do 5 000 euro – 153 euro (1,5 UC);

w przypadku wartości przedmiotu sporu wynoszącej od 5 000 do 15 000 euro – 306 euro (3 UC);

w przypadku wartości przedmiotu sporu przewyższającej 15 000,01 euro – 459 euro (4,5 UC).

Jeżeli pozwany wniesie sprzeciw zgodnie z art. 17 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1896/2006, a postępowanie jest kontynuowane, kwotę uiszczoną tytułem opłat sądowych w postępowaniu w sprawie europejskiego nakazu zapłaty potrąca się na rzecz powoda z kwoty należnej w ramach kontynuowanego postępowania (art. 7 ust. 6 rozporządzenia o kosztach sądowych).

Ile wynoszą opłaty?

Zob. poprzednie pytanie.

Co się stanie, jeśli nie zapłacę w terminie?

Zgodnie z art. 642 kodeksu postępowania cywilnego sekretariat sądu powiadamia o konieczności dokonania brakującej płatności w ciągu 10 dni i zapłacenia dodatkowej grzywny w takiej samej wysokości, odpowiadającej nie mniej niż 1 jednostce rozrachunkowej i nie więcej niż 5 jednostkom rozrachunkowym.

Jeżeli w ciągu 10 dni powód nie przedstawi potwierdzenia uiszczenia należnych opłat sądowych i grzywny, sąd zarządzi cofnięcie wniesionego pozwu, wniosku lub środka zaskarżenia.

Jak wnieść opłatę sądową?

Opłaty sądowe wnosi się przelewem bankowym.

Jeżeli powód wnosi o wydanie nakazu zapłaty przez sąd, powinien poczekać na instrukcje sekretariatu centralnego wydziału cywilnego Sądu Okręgowego w Porto dotyczące sposobu dokonania płatności. W tym celu **zdecydowanie zaleca się podanie adresu e-mail powoda lub jego pełnomocnika**. Sekretariat sądu przesyła numer referencyjny (składający się z 12 cyfr i rozpoczynający się od liczby 70), który **należy wprowadzić w polu komentarza w formularzu przelewu bankowego wraz z sygnaturą sprawy, aby można było przyporządkować płatność do konkretnej sprawy**. Potwierdzenie przelewu należy przedłożyć w sądzie. Jeżeli powód dokonuje płatności przed wszczęciem postępowania sądowego, tj. bez oczekiwania na zawiadomienie sądu o konieczności dokonania płatności, dane do płatności są następujące (wówczas także należy przedłożyć w sądzie potwierdzenie przelewu):

Posiadacz rachunku: Instituto de Gestão Financeira e Equipamentos da Justiça, I.P. (Instytut Zarządzania Finansami i Infrastruktury Wymiaru Sprawiedliwości)

NIF (numer identyfikacji podatkowej): 510 361 242

Numer rachunku: 1120014160

NIB (portugalski podstawowy numer rachunku bankowego): 078101120112001416052

IBAN: PT50078101120112001416052

Nazwa banku: Agência da Gestão da Dívida e do Crédito Público – IGCP, E.P.E.

BIC SWIFT (kod identyfikacyjny jednostki): IGCPPTPL

Co zrobić po jej wniesieniu?

Zgodnie z art. 22 ust. 1 ministerialnego rozporządzenia wykonawczego (*Portaria*) nr 419-A/2009 z dnia 17 kwietnia 2009 r. powód musi przedłożyć – wraz z odpowiednimi pismami procesowymi lub wnioskiem – dokument lub inny dowód potwierdzający wniesienie opłaty, chyba że ministerialne rozporządzenie wykonawcze nr 280/2013 z dnia 26 sierpnia 2013 r. stanowi inaczej.

Ostatnia aktualizacja: 07/04/2024

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej.

Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi.

Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.